

DavidDimpson, CommonPurpose en EcoCulture

ValueEcoSystem

Een ValueEcoSystem zoals DavidDimpson (DD) - zie "[Future of Consulting ... An Oxymoron?](#)" - is een federatie van gerenommeerde partijen ieder op hun eigen vakgebied en zijn afkomstig uit o.m. de wereld van consultants, corporate finance, financing, MSP's, en system integrators.

Een ValueEcoSystem is een federatie en daarmee (fundamenteel) anders dan een community:

ValueEcoSystem	Community
<ul style="list-style-type: none">- Federalistisch- Purpose driven- Doughnut principle- Result/goal oriented- EcoCulture	<ul style="list-style-type: none">- Confederalistisch- Expediency driven- Alliantie, netwerk, JV- Not going anywhere- Supercultuur/hoog te paard

Een ValueEcoSystem heeft dus:

- een CommonPurpose.
- en een EcoCulture.

Een ValueEcoSystem vertoont kenmerken van een Commons zoals opgetekend door Rifkin en Osinor in o.m. *The Zero Marginal Cost Society* en *Governing the Commons*.

CommonPurpose

DavidDimpson heeft een CommonPurpose (Type2 companies ontwikkelen en opereren). Het belangrijkste ordeningsprincipe van DD is het zgn. Doughnut principle, waarbij onderscheid wordt gemaakt in een center en de parts (bij DD de members), waarbij het center 'leds' en de members 'managen'. En kan een optimum realiseren tussen independence en interdependence van alle onderdelen van het ValueEcoSystem ('managing the paradox').

De members vormen de 'building blocks' van de federatie, en voorzien in de essentiële competenties en de ervaring om Type2 ondernemingen te ontwerpen, bouwen, financieren en operationaliseren. Geen van de building blocks is individueel, zelfstandig in staat die enorme opgave op zich te nemen. Alleen onder de regie van, en met de intensieve, diepe samenwerking met andere partijen, en met een andere, inclusieve relatie met de klant heeft een dergelijk initiatief kans van slagen.

De rol van het center kent vele facetten en is complementair aan die van de members, en ze is zowel op het heden (bijv. shared administrative and organisation infrastructure) als op de toekomst georiënteerd (bijv. new money, new members, new people).

Alle federatieve verbanden hebben formele, opgetekende 'constituties'. De 'reserve powers' van het center zijn het resultaat van een gemeenschappelijke onderhandeling tussen de samenstellende delen (members) en het center. De reserve powers van het center vormen de legitimatie voor dat center om op te treden namens het ValueEcoSystem. Een van die reserve powers is the 'right of invasion' bij de members, wanneer daartoe aanleiding is bij de uitvoering van haar werkzaamheden door de betreffende member ten behoeve van DD.

De 'glue' die dit alles bij elkaar houdt is de cultuur van het ValueEcoSystem, de zogenaamde 'EcoCulture van DavidDimpson'.

EcoCulture

De cultuur van de individuele members van DavidDimpson en EcoCulture moeten niet verward worden. Hoewel er sprake zal moeten zijn van een natuurlijke samenhang tussen de twee, vergt de succesvolle samenwerking in het ValueEcoSystem eigen competenties en cultuurkenmerken.

Recent voorbeeld

Bij de Investor Day 2019 van Air France-KLM onlangs stond CEO Ben Smith stil bij het belang van "four new underlying values" (trust, respect, transparency, confidentiality). En hoewel de betekenis hiervan voor het toekomstige succes van de samenstellende delen van Air France-KLM wel vaststaat, lijkt hiermee niet voldoende geduid hoe hiermee om te gaan in een federatief verband zoals Air France-KLM met z'n eigen dynamieken en uitdagingen.

Zo wordt er in 'Over de grenzen van cultuur & management' (Trompenaars en Hampden-Turner, 2010) gesproken over een "Hoog in het zadel" benadering bij fusies en overnames die een soort van verzoening van verschillende culturen van de betrokken partijen voorstaat. Veel recenter in 'De nieuwe professional service firm' (Van de Mandele, Volberda, en Wagenaar, 2019) valt te lezen dat "vertrouwen is de schakel die de community bij elkaar houdt" en wordt het begrip "supercultuur" geïntroduceerd. Daarmee wordt het beeld opgeroepen van iets gemeenschappelijks, 'bovenop' de eigen cultuur van de samenstellende delen, waarmee vervolgens zoveel mogelijk rekening wordt gehouden in de resp. onderdelen van de community.

Sommige van deze voorbeelden lijken daarmee beter te passen bij een confederatief verband, met een natuurlijke neiging tot een oriëntatie op de 'lowest common denominator' waarbij het geheel ten dienste staat van de samenstellende delen en er strikt voor wordt gewaakt een nieuw, extra element toe te voegen.

EcoCulture is een eigenstandig, zelfstandig onderdeel van een ValueEcoSystem, en is daarmee direct gerelateerd aan en staat ten dienste van de 'CommonPurpose' van DD. EcoCulture is een wezenlijk onderdeel van de nomenclatuur van de federatie.

Ecocultuur van DavidDimpson

De EcoCulture van DavidDimpson is gebaseerd op 3 principes:

- Twin citizenship.
- Subsidiarity.
- Chinese contracts.

Twin citizenship

De essentie van een EcoCulture is Twin citizenship. Mrs.May, de toenmalige PM van het VK heeft ooit de inwoners van de EU bestempelt als "citizens of nowhere", terwijl ze had moeten duiden dat deze Europeanen tegelijkertijd inwoner zijn van hun eigen land als van de EU. Men heeft als het ware een dubbel paspoort ...

Subsidiarity

Subsidiariteit betekent omgekeerde delegatie ('reverse delegation'), van 'laag naar hoog'. En is daarmee wezenlijk anders dan 'empowerment' dat verloopt van 'hoog naar laag'. Voorbeelden van subsidiariteit zijn overal terug te vinden, van in de US Constitution (10th amendment, the principle of states' rights) maar ook in de Quadragesimo Anno van 1941, waarin de paus het 'stelen' van verantwoordelijkheden van mensen ten stelligste veroordeelt. Subsidiariteit binnen het ValueEcoSystem is gebaseerd op diep wederzijds vertrouwen ('putting your name to it'), coöperatie in plaats van competitie ('going Japanese') en wordt ondersteund door rituelen en verhalen ('stories spread'). "Trust springs from arguments among friends" viel al te lezen in The Age of Paradox (Handy, 1994).

Chinese contracts

'Smiling faces all over the place', en niet 'I win, you lose'. De realisatie van de CommonPurpose, de Type2 onderneming up-and-running, vergt een attitude in het ValueEcoSystem van 'trinitarian thinking', en 'the art of compromise'. Deze opvattingen zijn direct verwant aan het 'reconciliation' thema van Trompenaars c.s. En staan ver af van 'the art of the deal' of 'the winner takes all'.

In summary

DavidDimpson is een ValueEcoSystem met een eigen CommonPurpose en een EcoCulture die onlosmakelijk aan elkaar verbonden zijn en deel uitmaken van een gedeeld waardensysteem.

Bronnen

- The Age of Paradox by Charles Handy, 1994.
- Over de grenzen van cultuur en management door Fons Trompenaars en Charles Hampden-Turner, herziene editie, 2010.
- The Zero Marginal Cost Society/ The Internet of Things, The Collaborative Commons, and The Eclipse of Capitalism by Jeremy Rifkin, 2014.
- Governing the Commons/ The Evolution of Institutions for Collective Action by Elinor Ostrom, Canto 2015.
- De nieuwe professional service firm/ Hoe advocaten, accountants & adviseurs zichzelf opnieuw uitvinden door Martijn van de Mandele, Henk Volberda en Rob Wagenaar, 2019.
- European Union, Treaties and Rights.

Ger A. Damen, ger@daviddimpson.com.

Ronald S. Scherpenisse, ronald@daviddimpson.com

Founders DavidDimpson,
Januari 2020